

Le peripezie di Anna

Post Aeneae profectionem Didonisque mortem, Numidae, gens fera bellicosaque, Carthagini finitima, in urbem vacuum ab defensoribus intraverunt. Anna, Didonis soror, ex aedibus regiis ab Iarba, Numidarum rege, pulsa est: primum sorori inferias persolvit, deinde multis cum lacrimis urbem reliquit. In litore navem comitesque invenit et secundo vento ad insulam Melitam navigavit. Tum insulae rex erat Battus, qui (il quale) hospitium exsuli eiusque comitibus praebuit et magna voce exclamavit: «Haec erit, donec manere voles». Anna, novam sede laeta, in insula per biennium vitam tranquillam egit, sed anno tertio Pygmalion, eius saevus frater, classe Melitam oppugnavit et per legatos regi nuntiavit: «Nisi hospitem tuam sororemque meam mihi trades, litora ferro ignique vastabo et totius (gen. Sing. di totus, a, um) insulae urbes delebo».

<i>comprensione del testo</i>/4	0,5=insuff 1=suff	1=2-3 1,5=4
<i>conoscenza delle regole morfo-sintattiche</i>/4	1,5=discreto 2=ottimo	2=5 2,5=6
<i>resa in italiano</i>/2		3=7 3,5=8-9 4=10

La leggenda di Anna Perenna

Anna, post Didonis sororis mortem, ex aedibus regiis ab Iarba, Numidarum rege, pulsa est, navi Melitam venit, ubi ab incolis benigne accepta est. Sed Pygmalion, eius saevus frater, classe insulam oppugnavit et sororem poposcit. Tum misera mulier rursus vento marisque undis navem commisit et in Latium pervenit, ubi Aeneas cum Lavinia uxore Latinos et Troianos magna iustitia pietateque regebat. Vir Troianus exsulem benigne accepit: "Anna, tuorum et sororis beneficiorum immemor non sum, ideoque semper cara grataque eris". Sed Lavinia invidiam dissimulavit ac insidias hospiti paravit. Tum nocte in somno ante Annae lectum Didonis imago venit et sororem monuit: "Abire propera, soror; tibi enim iniusta nex ab invida regina paratur".

<i>comprensione del testo</i>/4	0,5=insuff 1=suff	1=2-3 1,5=4
<i>conoscenza delle regole morfo-sintattiche</i>/4	1,5=discreto 2=ottimo	2=5 2,5=6
<i>resa in italiano</i>/2		3=7 3,5=8-9 4=10

Le peripezie di Anna

Post Aeneae profectionem Didonisque mortem, Numidae, gens fera bellicosaque, Carthagini finitima, in urbem vacuum ab defensoribus intraverunt. | Anna, Didonis soror, ex aedibus regis ab Iarba, Numidarum rege, pulsa est: | primum sorori inferias persolvit, | deinde multis cum lacrimis urbem reliquit. | In litore navem comitesque invenit || et secundo vento ad insulam Melitam navigavit. | Tum insulae rex erat Battus, | qui hospitium exsuli eiusque comitibus praebuit | et magna voce exclamavit: | «Haec erit, donec manere voles». || Anna, novam sede laeta, in insula per biennium vitam tranquillam egit, | sed anno tertio Pygmalion, eius saevus frater, classe Melitam oppugnavit | et per legatos regi nuntiavit: | «Nisi hospitem tuam sororemque meam mihi trades, | litora ferro ignique vastabo | et totius insulae urbes delebo». (16)

La leggenda di Anna Perenna

Anna, post Didonis sororis mortem, ex aedibus regis ab Iarba, Numidarum rege, pulsa est, | navi Melitam venit, | ubi ab incolis benigne accepta est. | Sed Pygmalion, eius saevus frater, classe insulam oppugnavit | et sororem poposcit. || Tum misera mulier rursus vento marisque undis navem commisit | et in Latium pervenit, | ubi Aeneas cum Lavinia uxore Latinos et Troianos magna iustitia pietateque regebat. | Vir Troianus exsulem benigne accepit: | "Anna, tuorum et sororis beneficiorum immemor non sum, || ideoque semper cara grataque eris". | Sed Lavinia invidiam dissimulavit | ac insidias hospiti paravit. | Tum nocte in somno ante Annae lectum Didonis imago venit | et sororem monuit: || "Abire propera, soror; | tibi enim iniusta nex ab invida regina paratur". (17)

Testi originali (indicativo presente attivo e passivo)

Le peripezie di Anna

Post Aeneae profectionem Didonisque mortem, Numidae, gens fera bellicosaque, Carthagini finitima, in urbem vacuum ab defensoribus ineunt. Anna, Didonis soror, ex aedibus regis ab Iarba, Numidarum rege, pellitur: primum sorori inferias persolvit, deinde multis cum lacrimis urbem relinquit. In litore navem comitesque invenit et secundo vento ad insulam Melitam navigat. Tum insulae rex erat Battus, qui hospitium exsuli eiusque comitibus praebet et magna voce exclamat: «Haec erit, donec manere voles». Anna, novam sede laeta, in insula per biennium vitam tranquillam agit, sed anno tertio Pygmalion, eius saevus frater, classe Melitam oppugnat et per legatos regi nuntiat: «Nisi hospitem tuam sororemque meam mihi trades, litora ferro ignique vastabo et totius insulae urbes delebo».

La leggenda di Anna Perenna

Anna, post Didonis sororis mortem, ex aedibus regis ab Iarba, Numidarum rege, pulsa (=cacciata), navi Melitam venit, ubi (=dove) ab incolis benigne accipitur. Sed Pygmalion, eius saevus frater, classe insulam oppugnat et sororem poscit. Tum misera mulier rursus vento marisque undis navem committit et in Latium pervenit, ubi Aeneas cum Lavinia uxore Latinos et Troianos magna iustitia pietateque regebat. Vir Troianus exsulem benigne accipit: "Anna, tuorum et sororis beneficiorum immemor non sum, ideoque semper cara grataque eris". Sed Lavinia invidiam dissimulat ac insidias hospiti parat. Tum nocte in somno ante Annae lectum Didonis imago venit et sororem monet: "Abire propera, soror; tibi (=a te, ti) enim iniusta nex ab invida regina paratur"